PAGINĂ TEHNICĂ • ARTICOLE • COMENTARII • NOTE

PROFILUL „OMULUI DE GOL"

S-a vorbit și se va mai vorbi încă mult de acum înainte, despre eficacitate, în sensul ofensiv al noțiunii, bineînțeles. De cele mai multe ori însă, o asemenea problemă a fost abordată, în principal, de pe poziția efectelor ei asupra jocului și competiției. Cauzele au intrat mai rar în discuție. Mai ales acelea care se referă la tehnica concretizării propriu-zise a acțiunilor de atac și la realizatori.

De aici și intenția noastră de a ne îndreptа acum, puțin atenția asupra unui aspect, legat de această mult discutată eficacitate, aspect pe care l-am putea intitula, să spunem **profilul optim al omului de gol.** Mai precis calitățile și aptitudinile ce se cer unui jucător pentru a fi cu adevărat un „om de gol".

Și prima dintre acestea este, indiscutabil, **tehnica individuală,** însușită la un înalt nivel. Pentru că numai posedînd un bagaj de cunoștințe cît mai bogat în execuții de calitate un atacant va putea avea întotdeauna cea mai bună precizie, intensitate, traiectorie și efect în lovirea mingii, în funcție de prezența adversarului, de distanță și poziția sa față de poartă. El își va crea, în același timp cu ajutorul fentei, culoare de pătrundere în suprafața de pedeapsă, simplificînd acțiunea de înscriere a golului. Exemple: **Dumitrache, Lucescu, Dobrin, Kun, Iordănescu, Roznai, Dumitriu II, Dembrovschi.**

Tot la capitolul tehnicii de finalizare trebuie menționată și necesitatea utilizării șutului puternic și precis la poartă, în acțiunile de la distanță, ca și a șutului cu efect, în situațiile de aglomerare a careului de 16 m și de mascare a portarului echipei adverse. Din prima categorie, aceea a „tunarilor", remarcăm jucători ca **Oblemenco, Neagu, Dinu, Vigu, Oprea, Moldoveanu, Prepurgel, Dincuță, Soo, Beldeanu;** iar din aceea a „rafinaților" pe **Dumitrache, Dobrin, Dembrovschi, Dumitru, Mulțescu, Kun.**

O altă calitate care se cere unui bun realizator este **spiritul de anticipație,** care — asemenea unui calculator electronic — indică unde va ajunge mingea transmisă sau unde va ricoșa cea respinsă de adversar. Această aptitudine deosebită creează jucătorului la început încredere și intuiție: apoi, convingere și dorință avidă de gol, după care, prin activitatea de perfecționare continuă, se ajunge la formarea a ceea ce numim „simțul porții", specific omului de gol, calitate, caracteristică unor jucători ca **Neagu, Dumitrache, Mureșan, Voinea, Năstase, Roznai, Adam, Dobrin, M. Sandu, Rugiubei.**

O finalitate reală însă, mai incumbă și alte calități fără de care eficacitatea este adeseori scăzută. Printre acestea și **angajamentul fizic,** care necesită în lupta pentru balon forță corporală, curaj și o bună protejare a mingii. Exemple edificatoare în această privință: **Oblemenco, Țufan, Dinu, Mureșan, Domide, Dincuță, Adam.**

În sfîrșit, profilul optim al omului de gol nu ar putea fi conceput fără acea calitate care se numește **detentă** și fără tehnica bine însușită a **loviri mingii cu capul.** Deosebit de dificil pentru mulți dintre jucătorii noștri, acest gen de finalizare, cu ajutorul loviturii de cap, a ajuns astăzi pe o treaptă inferioară a eficacității, pe de o parte datorită gabaritului redus al înaintașilor iar pe de altă parte, datorită lipsei de pregătire în perfecționarea detentei și atacului mingii în aer cu capul. Cîteva excepții în această privință se impun totuși. Ele se numesc **Dumitrache, Neagu, Domide, Adam, Dinu, Boc** și **Bădin,** ultimii doi făcînd parte însă, din rîndul apărătorilor de meserie, cu valențe ofensive.

Și acum să recapitulăm. Așadar, **o bună tehnică individuală** — incluzînd în această cerință și **calitatea șutului — simțul anticipației, angajamentul fizic, curajul și precizia în jocul cu capul.** Calități care definesc omul de gol, să spunem, ideal.

Avem sau nu, noi astfel de jucători capabili să întrunească condiția optimă a jucătorului realizator? Obiectiv vorbind, credem că da. Și cînd spunem acest lucru ne gîndim aproape fără excepție, la toți cei enumerați mai înainte și la încă mulți alții care nu au fost amintiți aici. Cu mențiunea că, pentru a deveni un adevărat om de gol, calitățile și aptitudinile caracteristice unui asemenea jucător dintr-o echipă, trebuie dublate de o foarte bună și conștiincioasă pregătire și o permanentă dorință de autodepășire.

C. BRAUN—BOGDAN
antrenor emerit

„TACTICA" ÎNLOCUIRILOR

Prima parte a acestui campionat este la această oră, dinaintea ultimei etape, ca și încheiată. Urmează, firește, vacanța de iarnă, obișnuitele analize și reveniri pe marginea celor 120 de partide din această toamnă, la capătul cărora ne întrebăm acum — ca de fiecare dată — care sînt noutățile evidențiate în acest sezon de competiția nr. 1 a fotbalului nostru?

Răspunsul nostru — optimist desigur — la o asemenea întrebare este, fără a face deocamdată apel la niște date complete, că au apărut în desfășurarea întrecerilor din cadrul primului eșalon divizionar o serie de lucruri noi pe plan tehnic, tactic sau fizic. Unele dintre acestea le-am semnalat, la timpul lor, pe altele le-am așteptat să treacă proba timpului. Pe toate însă, le vom mai revedea, prezentate mai pe larg, în materiale de sinteză și într-o succesiune care să respecte apartenența lor de unul dintre factorii jocului. Pentru că în mod normal, orice element nou legat de practica fotbalistică are o anumită apartenență, fie de pregătire tehnică, fie de cea

Tabletă

fizică, tactică sau psihică. Mai puțin acela de care ne vom ocupa în continuare și pe care, nu știm încă unde să-l încadrăm cu exactitate.

Este vorba, menținîndu-ne în cadrul noutăților de care am amintit, de o așa-numită „modă a înlocuirilor" de jucători cu cîteva minute, alteori secunde, înainte de fluierul final al arbitrului. In esență, un lucru mai vechi, să spunem, care a devenit însă noutate, transformîndu-se astăzi în obicei și metodă, de la cazuri cu totul izolate și accidentale, în trecut.

Și pentru a susține o asemenea afirmație să luăm și cîteva cazuri concrete. În min. 85 ale meciurilor C.F.R. — Steaua (1—0), Jiul — Farul (1—0) și Steaua — Sportul studențesc (4—1), jucătorii Vișan, Szabados și Năstase au fost înlocuiți cu colegii lor Țegean, Naidin și Tătaru. Mai departe. În min. 86 al meciului Universitatea Craiova — F.C. Argeș (1—1), Mustățea este înlocuit cu Roșu; în min. 87 al întîlnirii Petrolul — Sport Club (1—0) Moraru a luat locul lui Cozarec; în min. 88 din jocul F.C. Argeș — Sportul studențesc (1—0), același Roșu intră în teren, schimbîndu-l pe Radu; în min. 89 (!) al partidei Steagul roșu — Sport Club (0—1) Dușan îl înlocuiește pe Sînăuceanu. Acestea au fost doar cîteva exemple, fără a avea la origine vreo accidentare.

Caracteristic și comun în același timp pentru toate aceste situații, ca și pentru altele asemănătoare, în care s-au efectuat astfel de schimbări de jucători, este suportul exclusiv subiectiv al înlocuitorilor, într-un moment în care rezultatul meciului respectiv putea fi considerat ca și pecetluit. De aici și concluzia că asemenea practici vizează, nu îmbunătățirea la un moment dat a potențialului de joc al unei echipe, ci în mod deliberat, antrenorii uzează de prevederile regulamentare pentru a „trage de timp" și pentru a oferi unor rezerve posibilitatea de a fi și ele, cît de cît, părtașe la victorie.

Apare în acest fel un nou mijloc, o nouă „tactică" chiar, de a submina sensul real al întrecerii sportive, prin acțiuni care, de fapt, sînt îndreptate împotriva spiritului de sportivitate. Pe undeva, desigur, și regulamentul favorizează aceste practici. Și, pentru că aici este oricum mai greu de operat (dar nu și imposibil) niște modificări, unele precizări care să se refere la condițiile efectuării înlocuirilor în special în finalurile meciurilor, rămîne, ca și în viitor, la îndemîna antrenorilor, posibilitatea să aleagă între alternativa de a fi principiali și fair-play și aceea de a stîrni în jurul lor proteste justificate și ilaritate.

Mihai IONESCU

UN INTERESANT DOCUMENTAR | PROCEDURA DISCIPLINARĂ ENGLEZĂ

La noi, ca și în alte părți, organele conducătoare ale activității fotbalistice sînt preocupate în mod serios de problema disciplinării jucătorilor, a combaterii actelor de indisciplină și antijoc, a menținerii unei atmosfere de sportivitate și fair-play. Un asemenea obiectiv, esențial în buna desfășurare a partidelor amicale și oficiale și în progresul fotbalului justifică măsuri chiar cu notă de severitate maximă. Așa cum a părut hotărîrea federației noastre cu privire la suspendarea jucătorului care a primit două avertismente. Numai că astfel de măsuri trebuie bine gîndite și fondate, cu precizarea concretă și exactă a greșelilor care contravin normelor de bună comportare și care atrag, după arătarea a două cartonașe galbene suspendarea. Or, măsura anunțată recent de F.R.F. avea un caracter prea general, lăsa — din lipsă de precizări — prea multe porți pentru inechități. De aceea, apreciem că federația a făcut foarte bine renunțînd la aplicarea amintitei măsuri în acest sezon, pentru a o pune mai bine la punct și a stabili o reglementare precisă în folosirea cartonașelor galbene, în baza unui studiu mai atent al comisiilor sale de resort.

Desigur, situația din fotbalul nostru nu poate fi comparată — din punct de vedere al desfășurării jocurilor și aspectelor disciplinare — cu aceea din alte țări, de pildă din Anglia. Aici, lucrurile au luat o turnură alarmantă, care a determinat măsuri din cele mai energice, pentru combaterea jocului violent, brutal, a indisciplinei, a atitudinilor care sugrumă sportivitatea și fair-play-ul. Dacă însă ne vom referi — totuși — la situația din fotbalul englez o facem numai din dorința de a informa asupra modului cum forul de specialitate a rezolvat pentru acest sezon (și următoarele dacă rezultatele vor fi bune) problema disciplinării jucătorilor de fotbal, și care constituie o noutate de procedură.

Este vorba de **o hotărîre în virtutea căreia jucătorul sau jucătorii care pentru diferite infracțiuni de joc și comportare, stabilite precis, au totalizat 12 puncte vor fi suspendați.** Greșelile se referă la cîteva din articolele regulamentului de joc. Cu titlu informativ și ca bază de discuție (în special pentru Comisia centrală de competiții și disciplină și Colegiul central al colegiului F.R.F.) redăm pe scurt lista acestor infracțiuni precum și numărul de puncte de penalizare:

Art. 12 (greșeli și incorectitudini): • jucarea mingii cu mîna în mod deliberat 2 p. • obstrucție intenționată 3 p. • intrarea sau reintrarea în joc fără autorizația arbitrului 1 p. • piedica deliberată 4 p. • încălcarea cu persistență a regulilor de joc 3 p. • manifestări de dezaprobare adică: a) intervenția altor jucători cînd arbitrul se adresează unui jucător sau mai multora după o greșeală comisă; b) criticarea continuă cu voce tare a deciziilor arbitrului pentru a-l intimida pe acesta 4 p. • tragerea de timp 2 p. • tragerea de timp de către portar 2 p. (culcarea pe minge în scopul de a trage de timp 2 p.) • rezemarea pe umerii unui coechipier pentru a lovi mingea cu capul 1 p. • tragerea de tricou etc. 3 p. • mișcarea brațelor lateral în scopul de a obstrucționa un adversar 2 p. • joc periculos 4 p. • atacul, neloial, prin alunecare, din spate 4 p.

Art. 13 (lovituri libere): • nerespectarea distanței de 9,15 m 3 p. • gesticularea în fața jucătorului care execută lovitura liberă 2 p.

Art. 14 (Lovitura de pedeapsă, penalty-ul): • intrarea unui apărător în careu înainte de executarea loviturii 2 p. • intrarea unui atacant în aceleași condiții 2 p. • gesturi făcute de executantul penalty-ului 2 p.

Art. 15 (aruncarea de la margine): • gesticularea în fața jucătorului care repune mingea în joc 2 p.

Orice altă greșeală apreciată de arbitru a fi conduită necorespunzătoare, în virtutea art. 5 (Arbitrul) 2 p

Acestea sînt greșelile pe care **le punctează și pentru care dau avertismente arbitrii** în Anglia. Un amănunt interesant: **dacă un jucător totalizează mai mult de 12 puncte, diferența va fi ținută în evidență în contul lui în continuarea sezonului.**

Repetăm am reprodus această „listă neagră" britanică ca o documentare. Ea poate sugera însă federației noastre unele criterii de aplicare a cartonașului galben la noi.

Un lucru este cert în cazul unor astfel de măsuri: **totul depinde de atenția, obiectivitatea și sinceritatea arbitrilor în aprecierea și sancționarea greșelilor și relatarea lor exactă în rapoarte.**

Petre GAȚU

DE LA TEORIE LA... MIUȚĂ ȘI TENIS CU PICIORUL

Se fac atîtea eforturi pe plan central pentru ca procesul de instruire a echipelor noastre divizionare să se apropie de ceea ce se vrea și, mai ales, de ce se urmărește la ora actuală: **ridicarea pe o treaptă superioară a calității fotbalului practicat.** Și acest deziderat, nu vom spune un lucru nou, se realizează printr-o pregătire corespunzătoare, prin multiple căutări, direcție în care, în repetate rînduri, Colegiul central al antrenorilor și-a făcut cunoscute opiniile și eforturile, mergînd pînă la a arăta ce și cum trebuie făcut, fără a pune stavilă inițiativei personale, inventivității unor antrenori.

Pentru ca acestea să se traducă însă în practică, era necesar un control riguros, mai ales la echipele de Divizia B. De ce spunem acest lucru? Pentru că am aflat de o formație unde pregătirile s-au desfășurat exact ca acum 25—30 de ani. E vorba de **Chimia Făgăraș,** de o echipă din al doilea eșalon al fotbalului nostru, de la care se așteaptă performanțe și jucători de valoare.

După cum se știe, la Chimia Făgăraș și-a făcut loc o improvizație în conducerea tehnică a echipei. Pe hîrtie figura ca antrenor un profesor de educație fizică, încadrat cu normă întreagă, cum cerea federația (e vorba de Petre Rotaru), dar în realitate acesta era jucător și de pregătiri (și ce pregătiri, veți vedea) se ocupa instructorul Bujor Bălcăceanu. La un control al metodistului Adrian Simionescu, de la C.J.E.F.S. Brașov, antrenorul a fost găsit fără un plan de lucru. După cîte am auzit, ședințele de pregătire continuau să fie la nivelul minim al Diviziei C. A constatat acest lucru și Consiliul municipal E.F.S. Făgăraș. Dar, echipa aparține de alți factori și măsurile au întîrziat. **Antrenamentul de marți continua să fie un fel de... dezmorțeală și nu un prilej de lucru de intensitate sporită. Pregătirea fizică? Era ceva de domeniul fanteziei. Echipa juca din resursele dobîndite în perioada de iarnă și din vigoarea celor mai tineri componenți ai săi. De individualizare, de repetări, de care se tot vorbește, nici vorbă! Miuța și tenisul cu piciorul să trăiască!** Sînt și mai ușoare și mai reconfortante, chiar dacă miuța paralizează dezvoltarea simțului de orientare a jucătorilor pe spații largi și chiar dacă tenisul cu piciorul nu face altceva decît să mențină o pregătire dobîndită anterior (dar depinde de nivelul la care ea s-a făcut). Și de aici, pînă la incapacitatea echipei de a juca un meci întreg într-un ritm acceptabil pe toată durata sa n-a fost mult. Rezultatul acestui empiric mod de lucru n-a întîrziat. De prin minutele 50—60, echipa „dădea în primire", cum se spune, nu mai putea trece peste momentele mai dificile. Iată cîteva rezultate, finale și la pauză, elocvente: 3—2 (3—0) cu Metalul Drobeta, 1—1 (1—0) cu Olimpia Satu Mare, 0—2 (0—0) cu C.F.R. Arad, 0—1 (0—0) cu Minerul Baia Mare, 0—4 (0—1) cu Corvinul. **Și ca un lanț al slăbiciunilor, au apărut, firesc, starea de nervozitate, jocul dur, protestele la deciziile arbitrilor și... suspendările.**

Iată, deci, unde duce pregătirea superficială, rabaturile la antrenamente (de fapt, miuțe și tenis cu piciorul, singurele metode de instruire). Concluziile se impun de la sine și sînt cu atît mai necesare cu cît ne aflăm în fața unei viitoare perioade de pregătiri.

Constantin ALEXE

PAGINĂ TEHNICĂ